Gümüş Müzik Kutusu

Yavuz DEMİRKIRAN

Gümüş Müzik Kutusu

Yavuz DEMİRKIRAN

Sakin bir sokaktaki sıcacık bir evde, Sam adında küçük bir çocuk gümüş bir müzik kutusunu çok severdi. Kutu, Sam'in odasındaki bir rafta durur, minik bir ay gibi parıldardı. Sam küçük anahtarı çevirdiğinde, minik dansçılar aynalı bir zeminde döner ve selam verirdi. Sam'in ela gözleri sevinçle parıldardı. Müzik kutusu, Sam'in en sevdiği hazinesiydi.

Sam hardal sarısı bir kazak ve mavi tulum giyer, kırmızı çoraplar ve yumuşak kahverengi terlikler giyerdi. Boynunda minik bir gümüş madalyon asılıydı. Sam her gün müzik kutusunu kurar ve dansçıların dönüşünü izlerdi. Şıngırdayan müzik odayı büyü gibi doldururdu. Sam aralıklı dişleriyle gülümser ve küçük elleriyle sevinçle alkışlardı.

Müzik kutusu eskiydi, Büyükanne'den kalmıştı. Gümüş yanları pürüzsüz, kapağında minik bir boyalı gül vardı. Sam dansçıların hareket edişini severdi, gizli bir gösterideki küçük balerinler gibi. Sam fısıldardı: 'Siz dünyanın en iyi dansçılarısınız.' Müzik kutusu da sanki fısıldardı: 'Biz senin için dans etmeyi seviyoruz.'

Bir sabah Sam anahtarı çevirdi, ama hiçbir şey olmadı. Dansçılar hareketsiz durdu. Müzik çalmadı. Sam kutuyu nazikçe salladı, ama dansçılar hareket etmedi. Sam'in pembe yanakları soldu ve o yuvarlak ela gözleri kocaman yaşlarla doldu. 'Olamaz,' diye fısıldadı Sam. 'Lütfen bozulma.'

Sam göğsünde ağır bir yumru hissetti. Şıngırdayan melodi olmadan oda daha sessiz görünüyordu. Sam anahtarı tekrar tekrar kurmayı denedi, ama dansçılar donmuş kaldı. Sam müzik kutusuna sımsıkı sarıldı. 'Seni tamir etmenin bir yolunu bulacağım,' dedi Sam yumuşacık bir sesle. 'Söz veriyorum.' Gümüş kutu Sam'in ellerinde soğuk ve hareketsizdi.

Sam sokağın sonundaki saatçi dükkânını hatırladı. Dükkânın dışında büyük bir saat, içinde de iyi kalpli yaşlı bir adam vardı. Sam bir palto giydi ve müzik kutusunu dikkatle taşıdı. Dükkân kapısının üstündeki zil çıngırdadı. Saatçi başını kaldırdı, yuvarlak pirinç gözlükleri parıldadı. 'Merhaba, küçük dostum,' dedi. 'Seni buraya ne getirdi?'

Sam gümüş müzik kutusunu uzattı. 'Bozuldu,' dedi Sam, sesi titreyerek. Saatçi sıcacık gülümsedi, gri gözleri kırıştı. 'Bir bakalım,' dedi. Tezgâhında bir yer açtı ve kutuyu koydu. Sam, saatçinin gözüne büyüteç takmasını izledi. 'Ah,' dedi. 'Sorunu görüyorum.'

Saatçi Sam'e kutunun içindeki minik bir dişliyi gösterdi. 'Bu küçük parça sıkışmış,' diye açıkladı. 'Nazikçe temizlenmesi ve dikkatle çevrilmesi gerekiyor.' Sam merakla yaklaştı. Saatçi Sam'e küçük bir fırça verdi. 'Yardım etmek ister misin?' diye sordu. Sam hevesle başını salladı. 'Evet, lütfen!' dedi Sam, içinde bir umut kıpırtısı hissederek.

Saatçinin yönlendirmesiyle Sam dişlinin tozunu fırçaladı. Saatçi yayın nasıl çalıştığını ve dansçıların ona nasıl bağlı olduğunu gösterdi. 'Bunun gibi eski hazineler özenle korunmaya değer,' dedi. Sam dikkatle dinledi, elleri sabit durdu. Saatçi gülümsedi. 'Nazik bir dokunuşun var,' dedi. 'Bu kutunun ihtiyacı olan tam da bu.'

Sam anahtarı yavaşça çevirdi. Önce hiçbir şey. Sonra minik bir tık sesi ve dansçılar hafifçe kıpırdadı. Sam soluğunu tuttu. 'Hareket ettiler!' Saatçi kıkırdadı. 'Neredeyse oldu,' dedi. 'Bir kez daha nazikçe çevir.' Sam çevirdi ve müzik çalmaya başladı, yumuşak ve tatlı. Bir dansçı döndü, sonra bir diğeri. Sam'in kalbi sevinçle havalandı.

Dansçılar tıpkı eskisi gibi döndü ve selam verdi. Sam hayranlıkla, kocaman açılmış gözlerle izledi. 'Dans ediyorlar!' diye bağırdı Sam. Saatçi başını salladı, beyaz bıyığı gülümsemeyle kıpırdadı. 'Sen tamir ettin,' dedi. 'Sabırla ve özenle.' Sam gurur duydu, göğsüne sıcak bir ışık yayıldı. 'Teşekkür ederim,' dedi Sam. 'Senin yardımın olmadan yapamazdım.'

Sam müzik kutusunu dikkatle eve taşıdı. Dansçılar aynalı zeminlerinde döndü ve selam verdi, şıngırdayan müzik odayı doldurdu. Sam kutuyu rafa koydu ve söz verdi: 'Seni her zaman güvende tutacağım.' Saatçinin sözleri yankılandı: eski hazineler özenle korunmaya değer. Sam minik gümüş madalyona dokundu ve gülümsedi.

Sam büyüyü paylaşmak istedi. Ertesi gün arkadaşları ziyarete geldi. Sam anahtarı çevirdi ve dansçılar döndü. Arkadaşlar alkışladı ve sevinçle bağırdı. 'Bir daha görebilir miyiz?' diye sordular. Sam ışıl ışıl gülümsedi. 'Elbette!' dedi Sam. 'Ama nazik olmalıyız.' Birlikte dansçıların dönüşünü ve selam verişini izlediler ve o güzel gelenek yaşamaya devam etti.

O günden sonra Sam müzik kutusuna her hafta özenle baktı. Nazikçe tozunu aldı ve dikkatle kurdu. Bazen saatçi ziyarete uğradı. 'Sen iyi bir bakıcısın,' dedi. Sam gülümsedi. 'Senden öğrendim,' diye yanıtladı Sam. Müzik kutusu minik bir ay gibi parıldadı ve dansçıları dans etmeyi hiç bırakmadı.

Sam biraz boy attı, ama müzik kutusu hep aynı kaldı. Sam büyüsünü kuzenleriyle, komşularıyla ve yeni arkadaşlarıyla paylaştı. Dansçılar her döndüğünde Sam, kutunun durduğu günü ve yardım eden iyi kalpli saatçiyi hatırladı. 'Eski hazineler özen ister,' derdi Sam. Dansçılar da sanki 'Teşekkür ederiz,' der gibi selam verirdi.

Gümüş müzik kutusu hâlâ rafta duruyor, dansçıları dönmeye hazır. Sam biliyor ki anahtarın nazik bir çevrilişiyle büyü her zaman geri dönecek. Saatçinin sözleri yaşıyor: eski hazineler özenle korunmaya değer. Böylece dans eden müzik kutusunun geleneği, yıllar boyunca mutlulukla devam ediyor.